

Α

ἀβέβαιος (ἀντίθ. βέβαιος, ἀσφαλής). Ἀβέβαιος / ἄστατος, uncertain/unstable, Δημόκριτος 176 τύχη μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος. Πρβλ. σφαλερός.

ἀβουλίη (ἀντίθ. φρόνησις, σύνεσις). Ἀφροσύνη, imprudence, Δημόκριτος 119 ἄνθρωποι τύχης εἰδωλον ἐπλάσαντο πρόφασιν ιδίης ἀβουλίης. βαιὰ γὰρ φρονήσει τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν βίῳ εὐξύνετος ὀξυδεοκείη κατιθύνει. Πρβλ. ἀγνωμοσύνη, ἀνοήμων, ἄνοια.

ἀβροσύνη. Τρυφή/χλιδή, voluptuousness/luxury, Ξενοφάνης 3 ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν.

ἀγαθός 1 (συνών. ἄξιος). Ἀξιος, honourable, Ξενοφάνης 2.14 οὐδὲ δίκαιον προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης 2. Ἐμπειρος/ἱκανός, experienced/skillful, Ξενοφάνης 2.15 πύκτης ἀγαθός 3. (συνών. ἐσθλός, χρηστός, ἀντίθ. κακός, πονηρός, φαῦλος). Καλός/ἐνάρετος, good/virtuous, Ἡράκλειτος 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια 104 οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοὶ Ἐμπεδοκλῆς 112 ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων 131 ἀμφὶ θεῶν μακάρων ἀγαθὸν λόγον ἐμφαίνοντι Δημόκριτος 35 πράγματα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια 39 ἀγαθὸν ἢ εἶναι χρεὼν ἢ μιμεῖσθαι 48 μωμεομένων φλαύρων ὁ ἀγαθὸς οὐ ποιεῖται λόγον 79 χαλεπὸν μιμεῖσθαι μὲν τοὺς κακοὺς, μηδὲ ἐθέλειν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς 177 προῆξις ἀγαθῇ 229 γινώσκειν δὲ ἀγαθοῦ 242 πλέονες ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος 247 ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς 266 οὐδεμία μηχανὴ τῶν καθεστῶτι ῥυθμῶ μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἦν καὶ πάντες ἀγαθοὶ ἔωσιν. || (τό) ἀγαθόν (ἀντίθ. τὸ κακόν). Τὸ καλὸ/τὸ σωστό, the good/the right, Ἡράκλειτος 111 νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθὸν Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,45) πέρας καὶ ἄπειρον... ἀγαθὸν καὶ κακὸν Δημόκριτος 62 ἀγα-

θὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν 69 τούτων ἀγα-
θὸν καὶ ἀληθές 93 μὴ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῦ ... ἀποδῶ 261
τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον δίκαιον καὶ ἀγαθὸν 295 τὸ τέλειον οὖν
ἀγαθόν. || (τά) ἀγαθά (ἀντίθ. κακά, βλαβερά, ἀνωφελῆ). (Τά)
ἀγαθὰ/(τά) καλά, benefits, Δημόκριτος 37 τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ
108 διζημένοισι τὰγαθὰ μόλις παραγίνεται 172 ἀφ' ὧν ἡμῖν
τὰγαθὰ γίγνεται 173 ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύε-
ται, ἐπὴν τις τὰγαθὰ μὴ 'πιστῆται ποδηγετεῖν ... οὐ δίκαιον
ἐν κακοῖσι τὰ τοιάδε κρίνειν, ἀλλ' ἐν ἀγαθοῖσιν ... τοῖς τε
ἀγαθοῖσιν οἷόν τε χρῆσθαι 175 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἀνθρώποισι
διδούσι τὰγαθὰ πάντα 255 καὶ ἄλλα ἀγαθά, ἄσσα οὐδεὶς
ἂν δύναίτο καταλέξει 294 ἰσχύς καὶ εὐμορφίη νεότητος ἀγαθά.
|| ἀγαθόν (ἐστι). Εἶναι καλό, it is good, Ξενοφάνης 1.24 θεῶν <δὲ>
προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

ἀγαθοφανής. Φαινομενικὰ ἀγαθός, apparently good, Δημόκρι-
τος 82 κίβδηλοι καὶ ἀγαθοφανέες οἱ λόγῳ μὲν ἅπαντα,
ἔργῳ δὲ οὐδὲν ἔρδοντες.

ἀγάλλεσθαι. Καμαρώνω (γιά κάτι), take pride in, Ξενοφά-
νης 3.5 ἤεσαν εἰς ἀγορήν ... αὐχαλέοι, χαίτησιν ἀγάλλμενοι
εὐπρεπέεσιν.

ἄγαλμα. Ἀγαλμα/ὁμοίωμα, statue/image, Ἡράκλειτος 5.4
καὶ τοῖς ἀγάλλμασι δὲ τουτέοισιν εὐχονται Ἐμπεδοκλῆς 128.4
εὐσεβέεσιν ἀγάλλμασιν ἰλάσκοντο Δημόκριτος 26 αὐτῶν εἰκό-
νας καὶ λόγους οὐσιώδεις διεξοδικοὺς οἷον ἀγάλλματα τῶν
ὄντων ὥσπερ τὰ ὀνόματα 142 τὰ θεῶν ὀνόματα... ὅτι ἀγάλλ-
ματα φωνήεντα καὶ ταῦτά ἐστι τῶν θεῶν.

ἀγαπᾶσθαι. Ἀγαπιέμαι, be loved, Δημόκριτος 271 ἐρωτικὴν
μέμψιν ἢ ἀγαπωμένη [?] λύει.

ἀγγεῖον. Ἀγγεῖο/δοχεῖο, jug/vase, Δημόκριτος 126 a (DK II
113,2) ἀγγεῖον δίκην. Πρβλ. ἐκδοχεῖον.

ἄγειν. Ὁδηγῶ/φέρω, lead/guide, Παρμενίδης 1.2 ἐπεὶ μ' ἐς
ὁδὸν βῆσαν πολύφημον ἄγοῦσαι δαίμονες 10.6 ὥς μιν ἄγοῦ-